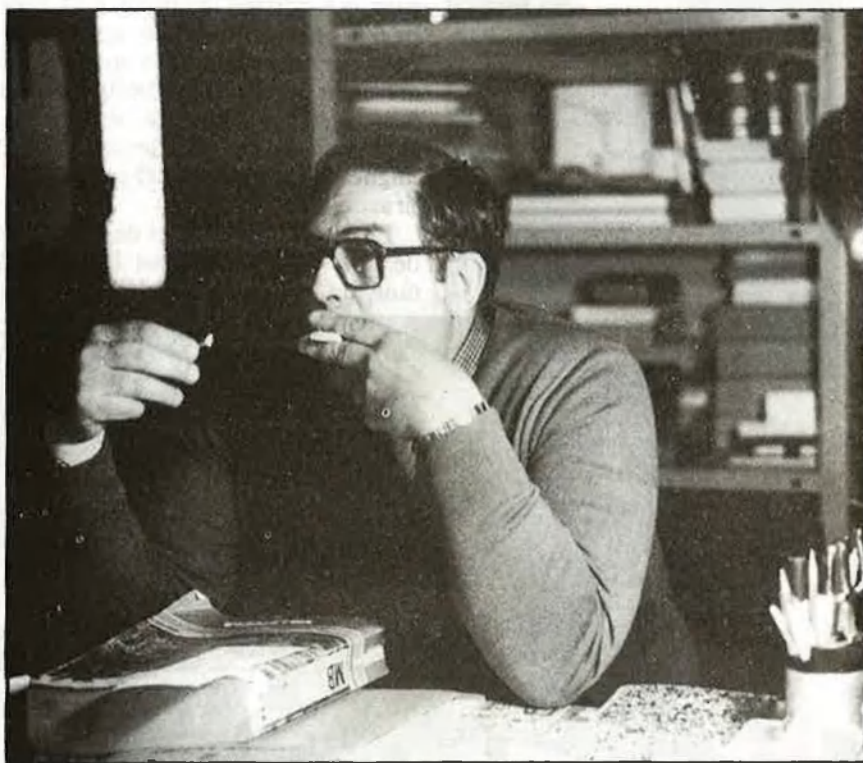

Algemesí és una de les localitats valencianes que compta amb un govern municipal més majoritari. Joan Girbés, l'alcalde independent i nacionalista de la ciutat, té plantejat un conflicte amb un sector de la policia local i és objecte d'una llarga campanya d'agressions i difamacions. Aquest reportatge tracta de delimitar les claus del problema.

Algemesí, ¿què tenen contra l'alcalde?

Manuel S. JARDI

La matinada del divendres 25 de maig, a l'alcalde d'Algemesí, Joan Girbés, li arruïnaven set fanecades i mitja de plançons de taronger. Els danys de la malifeta es calculen al voltant de les vuit-centes mil pessetes, i les primeres investigacions permeten deduir que «l'obsequi» a Girbés no ha estat provocat per gent entesa en cultius. La salvatjada es va produir la mateixa setmana que dos periodistes d'EL TEMPS investigaven el conflicte existent entre una part de la policia municipal i l'alcalde d'aquesta població de la Ribera Baixa, que hauran de resoldre els tribunals.

Joan Girbés, reelegit en les eleccions municipals de l'any passat, al front d'una candidatura independent amb la qual aconseguí la majoria absoluta —14 regidors de 21—, va rebre les felicitacions per la victòria amb el llançament d'un còctel molotov l'endemà mateix. «Curiosíssim —ens diu—, la notícia arribà a un fun-

cionari de l'Ajuntament i ho comunicà a la policia municipal, que no en sabia res.» A hores d'ara, encara se'n desconeixen els autors.

Un adéu a les armes

Només prendre possessió el nou consistori, s'acorda retirar les pistoles a la policia municipal, a excepció de la patrulla nocturna. És el detonant que deteriorarà, encara més, les relacions entre el sector policial més veterà i l'alcalde, què, des d'aquell moment i segons les opinions recollides per aquest setmanari, es converteix en centre i objectiu d'una guerra on s'airegen, a través de la premsa i de manera periòdica, les diferències entre una part del cos policial, que augmenta gradualment, i Girbés, que torna la pilota a base d'obrir expedients per les actuacions policials que considera irregulars o insubordinades.

En algun moment d'aquests últims dos anys, d'una plantilla amb 30 policies, 21 havien concentrat 44 exe-

dients. A hores d'ara, la plantilla suma 32 policies, una dotzena dels quals són contractats recents, i suma, també, més de vint expedients a repartir entre els més veterans. D'aquests, José M. Vargas i José M. Castell tenen pendent de resolució la separació definitiva del servei. Per la seua banda, Joan Girbés, l'alcalde, fa front a una querrela presentada per l'Associació Professional de Policia de la Ribera (una vintena de membres, si fa no fa, d'Algemesí, i un d'Albalat), de la qual és president el mateix Vargas. Acusen Girbés de «prevaricació», al temps que en demanen la inhabilitació per a exercir càrrecs públics, entre altres pretesions.

La presumpta prevaricació, a la vista dels fets, vindria determinada per la decisió de l'alcalde de mantenir els informes policials en l'ajuntament i, també, els detinguts ocasionals; així s'impedeix el trasllat dels comunicats a la Comissaria d'Alzira i dels detinguts als jutjats d'instrucció, tal

com era costum habitual dels policies, fins al moment en què Gírbés optà per una normativa més lògica: mantenir en el terme allò que únicament afectava Algemesi, sempre que no fos un delictes on, inevitablement, calgués la intervenció del jutjat d'Alzira.

Entre els primers dies de gener i els de març del 83, el sergent Julio Constant, de la Policia Municipal de Va-

lència, treballa a Algemesi, a petició de l'ajuntament riberenc. El seu objectiu és organitzar el cos, i, en les escasses setmanes que va treballar-hi, malgrat el distanciament amb què és rebut per part d'un sector de la policia, aconsegueix que es convoquen les places necessàries per a dotar eficaçment la plantilla. Dos caporals omplen el buit d'autoritat existent fins aleshores. Mentrestant, entre la policia prenen força «persones majors amb malformacions pròpies del passat, que arriben a extrems d'obtenir ingressos en altres treballs», segons un informe al qual ha pogut accedir EL TEMPS.

El cas del vehicle incendiat

El cos policial es transforma. Es crea la «patrulla de barri» i la de «centre comercial», ambdues sense pistola, cosa que fa recordar els *boys* britànics. La patrulla rural és l'única que va armada. Tota una nova concepció de l'ordre públic.

Vicent Talens, un dels dos nous caporals, és nomenat el primer de gener d'enguany cap accidental de Policia. La decisió corporativa no cau massa

(De dalt a baix). Joan Gírbés, l'alcalde; Rafa Lluís, José Maria Vargas, membres de l'associació policial que tenen expedients pendents, i la casa de Gírbés, que ha estat objecte de pintades i amenaces / A. Castiella

Els estranys arguments d'una querrella

La querrella que l'Associació Professional de Policia de la Ribera ha posat a l'alcalde d'Algemesi, el qual acusa de «prevaricació», va haver de comptar amb un procurador d'ofici, davant la negativa d'uns altres vuit a assumir-la. L'advocat de l'Associació que la tramita és Jesús Sancho Tello. Tot i mantenir-se sota «secret de sumari», EL TEMPS ha tingut accés al text, que conté alguns passatges que, al nostre entendre, són d'allò més interessants.

«Precisamente esa patria individual que forma en conjunto la patria única, España, es producto de unos caracteres étnicos de un pueblo que siente igual, piensa igual, tiene sus mismas costumbres... que forman la solera de un pueblo determinado...»

«Y entre esas cosas que el pueblo siente y a cuyo pueblo pertenecen los policías municipales de Algemesi, es-

M. S. J. tá la forma de expresarse y su lenguaje, valenciano puro...» «Y ese valenciano que tanto ama el pueblo es totalmente desprestigiado para remachar mas el autoliteralismo dictatorial del querrellado, obligando a que todos aquellos que pertenecen al Ayuntamiento de Algemesi, sepan y hablen el catalán»...

«... como demostración palpable que a cada uno de los policías municipales les fue entregado un libro titulado *Vocabulari Valencià-Castellà, Castellà-Valencià*, cuyo autor es Francesc Ferrer Pastor, cuya tendencia a considerar Valencia como perteneciente a los Países Catalanes es notoria en todo ámbito de la Comunidad Valenciana».

«Sabemos que todo ello nada tiene que ver con el fondo del asunto, pero si enmarca la personalidad del alcalde... para que el juzgado tome nota de su personalidad...»

(De dalt a baix). Oficines de la policia municipal d'Algemesí, una font de problemes, i la patrulla del «centre comercial», que respon a un concepte renovador de la policia / A.

Castilla

Un alcalde popular

J.F.

La ciutat d'Algemesí, a la Ribera Alta, té 25.000 habitants. El seu govern municipal, des de les primeres eleccions democràtiques, ha estat regit per Joan Gurbés (advocat i agricultor de 50 anys, nacionalista, que es podria qualificar políticament de centre). En les eleccions de 1979 aconseguí l'alcaldia amb altres 8 regidors independents, enfront dels 7 d'UCD, 4 del PSPV-PSOE i 1 del PCPV (PCE). El seu grup, Independents per Algemesí (IPA) tingué el suport del 27% de l'electorat. En les eleccions del 1983, la seua gestió, unida al prestigi aconseguit per la seua actuació durant la riuada de l'any anterior, provocà que l'IPA obtingués 14 dels 21 regidors; és a dir, el 58% dels vots emesos.

Aquesta enorme popularitat no ha estalviat a Joan Gurbés diversos problemes que fins ara no han estat resolts.

bé entre els veterans, que troben lesionats els interessos d'antiguitat. El dia 12 d'aquest mateix mes, a la una i quart de la matinada, el vehicle particular de Vicent Talens és pura flama. La policia nacional de la Comissaria d'Alzira es presenta a Algemesí, on donen part del succés. Ara bé, només preguntaren «si pensava presentar denúncia en la Comissaria». Ells, segons un informe municipal que Gurbés lliuraria al governador civil, s'havien desplaçat a Algemesí per comprar «productos de bollería» en un forn «i, per cert, havien entrat al carrer en direcció prohibida».

Rafael Devís, un altre dels policies expedientats, opina que «cadascú que pense allò que vulga, però que no ens diguen res a la cara si no ho poden provar». El vehicle estava «passat per riuada» i, com tots, mal reparat. Alguns s'han recalfat i s'han encés, i ell acabava d'utilitzar-lo. No

obstant això, les primeres investigacions revelaven que algú havia lligat unes boles d'estopa als pneumàtics. A hores d'ara, el cas encara és un misteri. Com ho és l'assumpte de les pintades i els anònims insultants, dirigits a Joan Gurbés («El alcalde de este pueblo folla niños», o «Traidor», o «Criminal beato canario marica follador de menores», i unes altres de semblants).

En relació a l'afer policial, i mentre segueix la batalla dels escrits, dels recursos, i s'acumula paperassa, Gurbés diu: «Algú empena des de fora. No veig motiu per a un odi tan exacerbado, i més quan no s'han produït mai xocs personals. S'han cursat expedients quan s'han vist actuacions inadmissibles». Vargas, president de l'Associació policial, afirma que «Sols hem reivindicat aspectes de tipus professional, som apolítics, no tenim el suport de cap partit, i només hem trobat ajuda de

fora en l'Associació de Policia Municipal de València».

Pel que fa als partits polítics representats en l'ajuntament, Francisco José Llàcer (AP) opina que «tenim poca informació i no sabem quina carta quedar-nos», argument que comparteix Antonio Nogués (PSOE), quan assenyala que «no disposem d'informació fidedigna, ja que el problema s'ha tractat directament entre l'alcalde i la policia, però, en qualsevol cas, cueteja ja massa temps». Ambdues formacions han condemnat els atemptats i les difamacions que ha patit Gurbés.

Altres opinions apunten que, el fons del problema, s'hauria de buscar en la falta de diàleg, junt a unes formes d'actuar de la policia pertanyents al passat. Mentrestant, al contrari del que sol passar en les pel·lícules americanes, Algemesí té policia, però un munt de misteris per aclarir.